

Козак С.В.*студент,**Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ І ПІДРЯДНИКАМИ

Трансформація економіки та інтеграція України у світовий економічний простір характеризується розвитком та диференціацією форм господарювання підприємств. Сьогодні діяльність будь-якого підприємства незалежно від форми власності не можлива без взаємодії зі сторонніми організаціями, які забезпечують підприємство необхідними для діяльності ресурсами, а також виконують роботи та надають послуги. Через різницю у часі між моментами постачання та сплати за рахунками у підприємства виникає поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи та послуги. Розмір даного виду зобов'язань потрібно ретельно контролювати, адже з однієї сторони вони представляють собою тимчасово вільні обігові кошти, а з іншої – чинять вплив на фінансову стійкість та платоспроможність суб'єкта господарювання. Недосконалість розрахунків з постачальниками та підрядниками часто стає причиною виникнення значної кредиторської заборгованості, що призводить до порушення фінансової й розрахункової дисциплін. Причиною порушення розрахункової й фінансової дисциплін може бути як недосконалість ведення бухгалтерського обліку за розрахунковими операціями, недбалість працівників, так і шахрайство, зловживання службовими повноваженнями. Тому набуває великого значення правильне, ефективне та своєчасне ведення обліку розрахунків з постачальниками та підрядниками й достовірне їх відображення у фінансовій звітності підприємства.

Методологічні принципи формування в бухгалтерському обліку інформації про зобов'язання та її розкриття у фінансовій звітності визначені П(С)БО 11 «Зобов'язання» [1]. Норми даного П(С)БО застосовуються підприємствами, організаціями та іншими юридичними особами незалежно від форм власності (крім бюджетних установ).

Зобов'язання – це заборгованість підприємства, що виникла в результаті минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють у собі економічні вигоди.

У фінансовій звітності відображаються тільки ті зобов'язання, по яких існує ймовірність їх погашення і сума яких може бути достовірно визначена. Таким чином, кредиторська заборгованість підприємства, по якій закінчився термін позовної давності, або заборгованість перед ліквідованим підприємством не повинна відображатися у фінансовій звітності, оскільки вже не існує ймовірності її погашення, а отже, не відбудеться вибуття майбутніх економічних вигод.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Достовірність оцінки зобов'язань підтверджується договорами купівлі-продажу, підряду та іншими договорами, а також документами, що свідчать

про отримання товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів, про приймання виконаних робіт, надання послуг.

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги відноситься до поточних зобов'язань.

Основними завданнями обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками є:

- дотримання чинного законодавства та порядку розрахункових відносин;
- контроль за відповідною якістю придбаних товарно-матеріальних цінностей, виконаних робіт та наданих послуг згідно договору;
- правильне і своєчасне відображення операцій з постачальниками і підрядниками;
- своєчасне проведення інвентаризації розрахунків з постачальниками і підрядниками

Правильна організація обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками має важливе значення для ефективної діяльності підприємства. Величина прибутку залежить від швидкості обороту капіталу, що визначається цілим комплексом економічно-організаційних заходів. Його частиною є розрахунки між суб'єктами господарювання. Швидкість розрахунків може змінюватись від кількох днів до кількох місяців. Чим швидше здійснюється процес розрахунків, тим ефективніше працює економіка.

Для обліку розрахункових операцій з постачальниками та підрядниками призначений рахунок 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками». Для обліку розрахунків з вітчизняними постачальниками використовують субрахунок 631 «Розрахунки з вітчизняними постачальниками». Але даний субрахунок не дозволяє отримувати оперативну інформацію для управління фінансово-розрахунковими операціями, так як не показує заборгованості за кожним договором, не характеризує поточну заборгованість, термін сплати якої ще не настав, а яка вже прострочена.

Тому за результатами дослідження і для полегшення ведення обліку товарної кредиторської заборгованості за конкретними договорами, доцільним є відкрити субрахунки другого порядку для відображення простроченої, відстроченої заборгованості перед постачальниками та заборгованості термін сплати якої ще не настав: 631/1 «Заборгованість перед вітчизняними постачальниками та підрядниками, термін сплати якої ще не настав», 631/2 «Відстрочена заборгованість перед вітчизняними постачальниками та підрядниками», 631/3 «Прострочена заборгованість перед вітчизняними постачальниками та підрядниками».

Своєчасні розрахунки з постачальниками і підрядниками сприяють зменшенню поточної і довгострокової заборгованості підприємства, поліпшенню його фінансового стану, зменшенню виплат штрафних санкцій і платежів, підвищенню рівня забезпеченості обіговими коштами. В цілому сприяє економічній стабілізації функціонування господарства.

Запропоновані шляхи покращення обліку розрахунків з постачальниками і підрядниками сприятимуть більш ефективній організації облікових процесів на підприємстві.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 «Зобов'язання»: затв. наказом М-ва фінансів України від 31.01.2000 р. № 20. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0085-00>.

Матецький І.В.

студент,

*Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка*

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ АДМІНІСТРАТИВНИХ ВИТРАТ

Підвищення ефективності діяльності підприємств пов'язане з оптимізацією та зниженням обсягу різних витрат, які виникають у процесі діяльності суб'єктів господарювання від собівартості продукції та послуг до витрат, які безпосередньо списують на фінансовий результат. Витрати загальногосподарського призначення характеризують витрати звітного періоду, які безпосередньо не пов'язані з виробництвом продукції. Адміністративні витрати, які є витратами на управління, потребують своєчасного, повного та об'єктивного відображення в бухгалтерському обліку. Водночас, витрати загальногосподарського призначення хоча й не беруть участі у створенні продукції, але є необхідними для нормального функціонування виробництва. Удосконалення обліку адміністративних витрат є підставою для отримання інформації, необхідної для прийняття ефективних управлінських рішень у сучасних умовах, а також забезпечення оперативності і аналітичності обліку.

Адміністративні витрати – це загальногосподарські витрати, спрямовані на обслуговування та управління підприємством. Відповідно до П(С)БО 16 «Витрати» до адміністративних витрат відносять: загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо); витрати на службові відрядження і утримання апарату управління підприємством та іншого загальногосподарського персоналу; витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона); винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо); витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, факс тощо); амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання; витрати на врегулювання спорів у судових органах; податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг); плата за